

Yevmiye 13188

2015-11-20 22:24:20 +0200

Aslında yapmam gereken önce düşünmek babından bir zihin haritası yapmak. Bu sayede ne yazacağımı da aşağı yukarı bilmiş olurum. İnsanın kendini bilmesi daha kolaylaşır.

Gürültülü klavyemi buraya mı getirsem? Sabahları şakır şakır yazarım. çocuklar uyanır.

Belki çocuklar uyanır. belki ben uyanır. Belki hayat uyanır, belki uyanmanın uyku olduğuna uyanırım.

Söylesem manası olmayacak bir takım lafların şairlerin dilinden çıkınca şiire dönüşmesi. Ben şair miyim? Çocuk gibi hissediyorum kendimi.

Dün okuduğum bir yazı bana hızlı nesne tanımada, fotoğrafları 100 ms'nin altında insana ve bilgisayara gösterip sorunca, bilgisayarlarla insanların artık denk olduğunu söylüyordu. Hızlı nesne tanıma, insanların da tüm beynini ve akıl yürütmeyi kullanamadıkları bir alan. Anında tanımak gerektiğinde, insanlarla bilgisayarlar eşitmiş. Ve insanlar da, bilgisayarlar da maymunlardan daha iyiymiş.

Şimdi bu karşımızdakinin, başka türden bir zeka olduğunu ve bunun kuşların uçmasına ve uçakların uçmasına benzer bir analogiyle devam edeceğini tahmin ediyorum. Bir yanda doğal zekalı bizler, bir yanda da yapay zekalı makineler. Hiçbir kul ses hızını aşamaz, bizim böyle uçaklarımız var, bir yandan da, hiçbir uçak kuşlar kadar verimli uçamaz.

O sebeple elimizdeki zekanın, bizim için kolay olan bazı işlerde hiçbir zaman bizim kadar iyi olmayacağını tahmin ediyoruz. Ancak bizim için imkansız olan bazı konularda da, bizi geçeceğini. Gelecek insanların ortadan kalkması anlamına mı gelecek, hayatımız giderek onların bize sağladıklarına bağımlı hale geldiğinde, zımnın onların kölesine mi dönüşeceğiz, yoksa müzelik bir tür mü yapacaklar bizi. (Bilgisayarların müzeye ihtiyacı olur mu?)

İnsan kendi alameti farikasını ortadan kaldıran, ve avantajlarının manasız kalacağı bir dünyaya doğru hızla yol alıyor.

Avantajları, çevresini deęiřtirebilmesi, dūřünebilmesi, konuřabilmesi.

Bunların avantaj olmayışı, insanın da ortadan kalkması anlamına mı gelecek? *Obsolote* diyor İngilizce’de, bizde kadūk kalmak diye karşılanıyor. Yani manasız, anlamsız bir türe mi dönüşecek? Hiçbir iř yapamayan, çünkü ne doğal ortamında yaşaması mümkün, ne de yapay ortamlarda vazife icra edecek kadar becerikli bir tür? Böylesi olduğunda, kaç nesil insan daha yaşamaya devam edebilir?

Bazıları bunun insanlığın sonu olacağını ancak kendilerinin bu sondan daha ötesinde dūřünce olarak yaşamaya devam edeceklerini söylüyorlar. Benliklerini bilgisayarlara kopyalayıp, ömürlerine biyolojik sınıların ötesinde devam etmek. Hayalleri bu. Transhumanizm diyorlar. Velakin bunun ne kadar mümkün olacağı ve dūřüncenin bedenden ne kadar ayrılacağı meçhul. İnsanların dūřünce sanki onu meydana getiren bedenden ayrılabilirmiş gibi hissetmeleri en az dörtbin yıllık, bu zamana kadar kimse dūřünceyi insandan ayıramadı, bakalım şimdikiler ayırabilecek mi?

Ha belki ayırmıştır da biz bilmiyoruz.